

Sygn. akt II CSK 289/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. A.
przy uczestnictwie I. A., G. K., H. P.
i J. K.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Koninie
z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt I 1Ca 15/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania G. K. i H. P. kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie wnioskodawca jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniósł tylko oczywistą zasadność skargi, która ma wynikać zarówno z naruszenia przepisów postępowania, jak i przepisów prawa materialnego. To pierwsze ma się przejawiać w wadliwym ustaleniu stanu faktycznego i ocenie dowodów, jednak ocena tego w postępowaniu kasacyjnym w ogóle została wyłączona. Ponadto ma się przejawiać w nierozpatrzeniu wszystkich zarzutów apelacji, co nie ma miejsca, bo Sąd II instancji *expressis verbis* do każdego zarzutu odnosić się nie musi, a może odnosić się do nich „zbiorczo”. Natomiast naruszenie prawa materialnego ma polegać na wadliwym przyjęciu, że poprzednik wnioskodawcy w posiadaniu był posiadaczem zależnym. Tymczasem, zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, o ile naruszenie prawa wynika *prima facie* z lektury zaskarżonego orzeczenia. Na tle tej sprawy nie ma to miejsca – choć bowiem oczywiście można polemizować ze stanowiskiem Sądu II instancji, to nie jest ono oczywiście nieprawidłowe, ani co do wyłożenia prawa, ani co do jego zastosowania. Miejscem na polemikę z poglądami Sądu *meriti* są zarzuty kasacyjne, a nie uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, ze względu na funkcję tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.